

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/85/2015
Identifikačné číslo spisu:	4106220537
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4106220537.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: O. N., nar. XX. O. XXXX, bytom G., o vymoženie 452,10 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11Er/671/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. septembra 2014 č. k. 8CoE/148/2014-78 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku zo dňa 19. júna 2006 sp. zn. SR 2002/06 Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila Slovenská rozhodcovská a. s..

Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 09. júla 2013 č. k. 11Er/671/2006-34 exekúciu zastavil. V odôvodnení uznesenia poukázal na ust. § 41 ods. 2 písm. d/, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, § 35, § 45 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 52 ods. 2 a 3, § 53 ods. 1, 3, 4 a § 54 ods. 1 a § 879j Občianskeho zákonníka, § 25 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s odkazom na Smernicu Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. apríla 1993 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách a rozhodnutie Súdneho dvora č. C-40/08. Prvostupňový súd dospel k záveru, že oprávneným používaná rozhodcovská doložka uvedená v článku 17 obchodných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozhodcovská doložka, ktorá mala v predmetnej veci založiť legitimitu pre exekučný titul, dáva síce zmluvným stranám na výber riešenie sporov cestou príslušného súdu alebo pred rozhodcom, avšak samotný výber v konečnom dôsledku závisí od výberu toho účastníka, ktorý začne konanie skôr. Veriteľ tak môže predložiť vec na

prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30. septembra 2014 č. k. 8CoE/148/2014-78 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že akákoľvek rozhodcovská doložka bez ohľadu na jej formu a znenie obsiahnutá v zmluve medzi dodávateľom a spotrebiteľom je neprijateľnou podmienkou, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Dojednanie rozhodcovskej doložky v článku 17 obchodných podmienok vyznieva jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže toto dojednanie nemohol pri uzatváraní zmluvy nijakým spôsobom ovplyvniť. Odvolací súd dospel k záveru, že výkon práv oprávneného ako dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, a preto je na danú vec dôvodné aplikovať ustanovenia § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní, pretože súdny exekútor vykonával exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý nemal byť ani vydaný, nakoľko rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať spor medzi účastníkmi konania. Návrhy na prerušenie odvolacieho konania zamietol s odôvodnením, že nedospel k záveru o rozpore ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s Ústavou Slovenskej republiky, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou a zároveň poukázal na ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, podľa ktorého okrem zákonom predvídaných prípadov nemožno exekučné konanie prerušiť, pričom na danú vec sa nevzťahuje výnimka z pravidla neprerušiteľnosti exekučného konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie, podal dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 237 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O. s. p., t. j., že rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p.).

Podľa jeho názoru, exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, ani zmluvu, na základe ktorej bol vydaný. Vedľajší účastník podľa názoru dovolateľa nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Vo veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Považoval za neprijateľné, aby súd poprel prípustnosť a vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, pretože nebol podaný návrh na začatie konania o jeho zrušení, hoci podľa zákona bol potrebný a taktiež boli splnené všetky podmienky pre právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku. Odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzoval zo skutočnosti, že súdy nevyzvali a ani inak nekomunikovali s oprávneným o jeho právnych a skutkových návrhoch, že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnili, že vo veci nevytýčili pojednávajúce hoci tak boli povinné urobiť a že exekučný súd neumožnil oprávnenému viesť kontradiktórne súdne konanie. Uviedol rozsiahlu argumentáciu k skutočnosti, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej medzi oprávneným a povinným.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či je dôvodný jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 29. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/70/2013, z 18. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/81/2013, z 29. júla 2014 sp. zn. 3Oboer/149/2013, z 29. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/163/2013 a zo 14. augusta 2014 sp. zn.

3Oboer/229/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

V ďalšom dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému to zákon pripúšťa.

Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie bolo podané dňa 05. februára 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 01. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Oprávnený napadol dovoláním uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania oprávneného z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

V zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

V zmysle § 237 ods. 2 O. s. p. ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

Dovoláním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania oprávneného nevyplýva ani z § 237 O. s. p.

Vzhľadom na to, že oprávneným podané dovolanie nie je prípustné ani podľa § 237 O. s. p., ani podľa § 239 O. s. p., dovolací súd ho odmietol ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

V konaní o dovolaní vzniklo procesne úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenému, ktorý úspech v dovolacom konaní nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.